

کتابخانه
شورای
عالی

۱

۱
۱
۸
۸
۳
۹
۶
۸
۷
۶
۰
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۹۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸

بازدید شد
۱۳۸۵

۱۰۴۸۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: قلوب العارفين

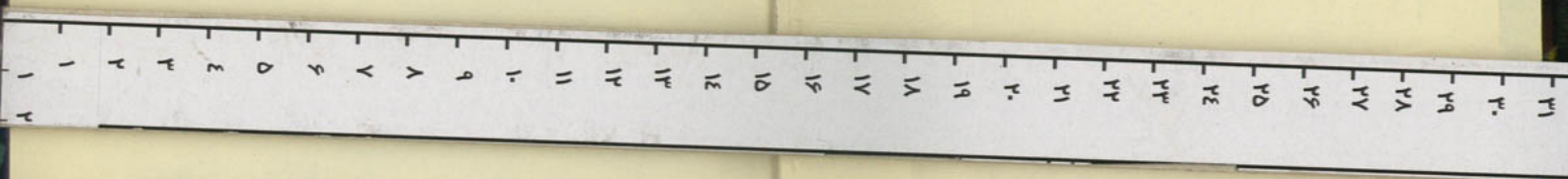
مؤلف: دوست محمد قزقاری

موضوع: ...

شماره قفسه: ۱۴۱۹۴

شماره ثبت کتاب: ۸۷۷۸۲

کتاب «فهرست شده»
۱۴۱۶۴

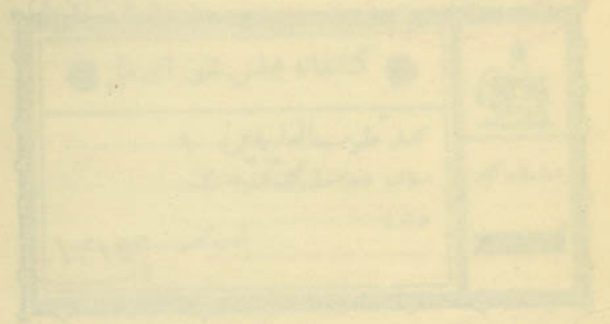

۱۱۲۹۹-۱

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: قلوب العارفين	شماره ثبت کتاب: ۸۷۷۸۲
مؤلف: دوست محمد قزقاوی	
موضوع:	
شماره قفسه: ۱۰۴۱۹۴	

بازدید شد
۱۳۸۵

خطی - فهرست شده
۱۴۱۶۴

مكتبة
٥٨٧١

مكتبة
١٤٧٢

وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

نهانی سبقت بخادم و خان غلام سفر بطریق بعد از قصد زیارت دولت شریفین به پیشگاه اعلی العالی
جیلانی قدس سره العزیز گردیدیم چون زیارت را به اتمه رسانیدیم بر او در وقت شرف غم و جدت
در خفا غم و غریب بودیم اما از ان اضطرابات و تشویشات بر نیامدم آخر در ملک گستان
در شهر سمنان یکصد شیخ عباد سه هزار تنی که سده بیستم رسانیدند خود را و اربابا رسانیدند
چون زیارت شیخ سفر شدیم مدت سه ماه در حقه او حاضر شدیم و علم نمودن که این زیارت
یکصد شیخ عباد سه و بیست و نه نفر است شیخ ابو سعید صاحب کتب شیخ احمد سره اقدس بر روی
که عید شهادت در ملک گستان در شهر سمنان از اهل خان غلام هندو گستان اقامه نمود
الاولیوم که در میان جمع اجماع بخت بخدا اقامه نمودند و شیخ عید قدس سره چند روز
در میان جمع بود بعد از اقامه در وقت شیخ حسین دوسری قدس سره بخت ماه در نزد شیخ
بعد از آن از راه نیشابور شهر قریه قریه و از یک شیخ تا شیخ دیگر دعای میخواند و سرافتم
و بر روی توبه در حقه این بزرگواران می نشست و کس بخت ظاهر ازین بزرگواران نگرفت که
بطن بلوچ در وقت لغزبان رسیدیم و در آنجا اتفاق رخ بجانب کربلا رسید و مردم می استخوان
گودم خوابهای قوی می آمدند آخر الامر غلام غلام دینی شریف شد برادر در بار داشتند و در شب
رسیدیم و در آنجا حضرت شیخ الشریع حضرت شاه ابو سعید مدینه شریف از راه بود و در اینجاست چای می پختند
بخت زیان بخت ارم هودا اضطراب بین گرفتند بهمان حال اول بود بلکه زیاده تر و کشتی
و جوانی و پریشانی فرود آمد پس گرد از این لغبت حال تعویذی را بجز این حضرت نمود حضرت فرمودند
که من هیچ خبرم شما را اینجا نشینید تا کمن از حج رجعت کنی به علی بروید که در آن فرزند من است
و که سعید در نزد دست او سکونت کند و توبه بگیرد و ایضا در اینجاست غایت تاب و توبه بود
چا طاعت سکونت نداشتن لطیف علی روان شدیم ملک در راه حضرت شهادت بعد از فرود دیگر

[illegible][illegible]

نام شاد از سخن و حفظ نصیحت
از خواص است به شرفی که

استغفار

[illegible][illegible]

[illegible]

است شخصی از خلفا پیش فرستاده اظهار نمود که دوست دوپروسم که ما برادرش را پیشان حاضر
 است چو برادر برادران او را شنید و بگوید ای امده از حق حضرت اوست نامدار امده پیشان حضرت عزیز
 القدر رحمه الله علیه بود این حضرت شاه محمد سیاح رحمه الله علیه این سلطان الاولاد و حضرت شیخ
 سیف الدین رحمه الله علیه این عروه الوفاق حضرت خواجه محمد معصوم رحمه الله علیه این حضرت امام ربانی
 مجید الهادی رحمه الله علیه جمیع این بزرگان مذکورین هر یک در وقت خود از پیشان علماء را بر سر
 جامع این ائمه العتیین گذرشتند اگر تعییل احوال هر کدام برادرانم و فخری باید احوال حضرت
 امام در مقام حضرت پدرش و بر کارش و فعلش استوار است و احوال حضرت خواهر و برادر معصوم و حضرت
 شیخ سیف الدین رحمه الله علیه در مقام معصومی تعییل تمام بر تو است و احوال حضرت محمد علی حمزه
 علیه در سیرالرشیدان شمران است که در وقت از وی عالم کلو شاه در حضرت الشیخ حاضر نموده که چنانچه
 طبع را بر یکدیگر کشیده اند و عرض نموده که در میان مردم اینجه برت شهر است که آن رقی ذی بوق و دین چینی
 در در حضرت عروص و فخری است که از او شنیده و موصوفه است اینجه برت است که از او شنیده و موصوفه است
 رسانیده پیش سلطان فرستاده و فخری است که بر سرش ارسال نموده و از آن چون نزد سلطان رسید سلطان
 را رسید که حضرت شیخ بر زمین مان فرود آمده آن فخری عرض است که حضرت با فرموده که شخصی ای را
 بدید برافراستاده و در موقوف است که درم بادشاه و مکرست و بعد از آن آن شخصی رساله را گذراند
 بادشاه از سر بار مطلقا فرموده و گفت سیاح ای امده از حق حضرت شیخ در علم و حکم است که آن در روزگار اول
 این حضرت محمد عزیز القدر رحمه الله علیه در علم و حکم است باطل و شل و لهامجه خویش بود
 و در کار این بزرگان نسبت خاندان عالی شان خود از آنکه اگر امده خوانده نموده بودند که در وقت
 بگوید که امده رسید پیشان حضرت و الدی ماجدی را بعد از علم و از اجازت فرموده اند که از خلفا و خاندان
 خویش بلکه تمام نمایند پس اجازت پیشان حضرت و الدی ماجدی را بعد از علم و از اجازت فرموده اند که از خلفا و خاندان

[illegible]

نمودند و نسبت به او در میان ایشان در جلد اول از کتاب سیه باره تبارک و تعالی جلد سوم
 سیه باره از اول قرآن تا نایل بر او این جلد کلام است از دیگر کتابها هنوز بدست نیامده که
 کتاب فروش از برای تکمیل آن گفته ام که کلام خواهد آمد و خبر بدست فرستاده خواهد شد
 و در کتابت صحبت خواسته بودم روز یک حالت با شما بودم در ضمن قرآن و اصل سیه باره که
 افتاده و در سیه باره و صحبت سیه باران که در حد واسطه بودم و در شنبه قبل از قبل اطلاع بمقبول ملک
 مقبول حکایت و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 شکر و لا در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 با حسن وجه انصاف و شرف و با و این حق خلاصی در **سیه** او بدو در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 شکر و لا در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 و اسامی از بنو خود و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 از سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 فایده این که در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 علی الشریعه و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 و او هم در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 لا در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 و در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 خاطر علی که در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره
 و در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره و در اصل آنکه در سیه باره

و حاله توبه در خانه ان گشت سعادتمند من هذا المجلس العظيم كبريت كبريت من اوجهم ان اقول ان
 الاكلية تاشيرت الكافيتش بنديك برست برست بران واقع شده اند و حصول جلا بامر ایشان را
 اگر بولیم و فترتی باید چار شمره از ان در معرض بیانی ارم که الفیل بدل علی اکبر و الفیل
 تنبی علی السیر الغیر و در حال حضرت محمد الفیل تنبی قدس سره می بر کرامت جلاله تعالی
 خارج از شمس کشی که خلیفه اعلی حضرت علیه و الفیل تنبی است در احوال حضرت محمد باقی و بعد از آن
 از شمس حضرت محمد الفیل تنبی انهم قوم است خواجه بران نام از خواجه و خجندی که از اهل بروج نیستند
 و او را از خانه بافته بود و حضرت ایشان رسید و طلب داده و انما نموده ایشان را و بر اهلگاه است
 صورت خود دلالت نموده و در توجیه نیست و با محرمان خود گفت این شغل منکسر حال جمعی است
 که اول قدم در این راه نهاده باشند منمرا ایشان که کم نموده بمراقبه حاله از ان اشاره نموده و شمس
 گفته است انرا امر بایز نمود و از فضول امر از بایز فرمود چون عقیده شمس درست بود و چار چار است
 صورت مبارک پرورفت و در فدی زلف بود که از صورت او را فرود گشت و سینه عظیم بر روی سینه
 نموده تا غلبه و سر کشی بکامی رسید که با وجود عقل و دل کسین مقدار دو ذراع از زمین می گشت
 و بر سینه خود را بر دوارد و سینه را با یکدیگر از جوانان و بر او گشته بودند و وقت شمس بکام است
 او و فایز که در خانه او بچندین ساله است و بر طایفه از اول بطریق که سمر را که بران سلسله است و در
 منوره و جلیله که رفتی و اثبات و بر حق را بدو اثبات صحت می نموده است و فرشته از او ظاهر بران
 نسبت به حضرت فکس و بسیار از ان بچندین ساله ایشان غلبه و غلبه و غلبه و غلبه و غلبه و غلبه
 بر سینه خود که غلبه بکام ایشان گشته و صوره و از منوره بر افتاد و سینه ای بر منوره حضرت
 ایشان فایز سر و سینه غازی یا حضرت فایز که در دست و در چنان ان خادم از کوه تان ساد
 لوح بوده بر دروازه فایز رسید و حلقه در زده حضرت خواجه و دیگر بر میوه نکرده و بر آن در ظرف

و ظرف نکرده از دست گرفته و فرمود که نام تو چیست سر و فرشت که با فرموده چون خادم سنج
 آمده ای بانی بچندین ساله است ان خادم را بعد بر یک کسینه فرود گشت و از ان و احوال و خبر
 خود را بچندین ساله نامیده و حضرت پرسیدند که حال چیست و فرمود سینه نامی که است که بر ما
 چه در خود چه در شمس چه در زمین و چه در آسمان بوی بر گشت چنانچه دلی نماند بی سینه که بران
 آن سینه ان بود و حضرت شمس ان ما فرموده و البته حضرت جوابه با خفا بل این بچار شده اند که از محال
 و قدس بر بران زده افتاد و فرمود شمس حضرت خواجه بران سینه نامیده و فرمودند **بر** در شمس
 چون خون حلقه شد سینه ای که خواستش این زبان همه گویند و روزی عسکری که از حضرت فکس
 آمد و تقرب طهارت از مسجد بیرون رفته خادم این سباجی در بیرون غلای اهل کشته است
 بود و چون بچندین ساله است که بران نظر بکام ایشان بران خادم داده بود چون بمسجد درآمد
 خیر رسید که خادم ان عسکر را بچندین و بچندین گرفته و بر خاک افکند و دست میان اسپان چون گویند
 سلطان است از قبل شمس تا یکس که از شمس بچندین در منظر بود و ناله شوریده روزی مبارک نموده
 و بچندین بچندین بران رفته و دیگر بچندین از و فرشته رسیدی و فرشته ای سر محمد فکس مسعوده و فرشته
 عامر سینه و شمس که است از منوره و دلالت بر بی حضرت خواجه و سید ایشان ان طفل شیر خواره را در
 که مبارک گشته و گفته شفقت نموده ان طفل کستی یا کس شرافت ایشان برده و سینه از طریق مبارک است
 او بماند و در طفلک سمر از نایا و کار میگوید در حدود همان ایام استقلال فرموده ان سینه ای مبارک
 است و در زاده کار و بر کلام **بر** مراد زلف تو سینه ای است فضولی میکنم تو سینه ای است
 چون آن فرشته بچندین سینه ای فرشته بود که تاریخی و جذبات بر روی بچندین گشت و دی
 خود را بران سینه ای است تا سینه فریاد سنجی بر آورده و پیش رو فتاد و از پهلوی چپ و چپ و چپ
 چنان غلبه است که بر باران سینه ای سینه ای سینه ای سینه ای سینه ای سینه ای سینه ای سینه ای

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

مکتوب حضرت صاحب زاده محی عمر صاحب بر حضرت حاجی
دورست محمد صاحب صد در یافت

بسم الله الرحمن الرحيم

اگر بعد از آنکه حق را استقرار از عباد من عباد الصالحین
وایاج سوال عند مسائل الحاجة للفقراء و اجاز قبول الهدایا
از اکانت لطیف نفس الهی و اجاز ردهای حال العناء
الصلوة والسلام علی سیدنا محمد الذی کان لقرض و لیستقرض و ایام
السلیین و یهدی من الاجباء اما بعد الحمد والصلوة و تسلیع السلام
والتحیات از احقر البشر محمد بن محمد کان الله له فی موضوع کل شیء بخیر
سالك مسالك طریقت نایج مناجح حقیقت مجمع فیوض سبحانی منبع
علوم روحانی حضرت حاجی دورست محمد صاحب ادام الله مقامه فی ملک و
بقا کم یومکم من اولی الامر و ارفع بادی بحدیث غایت لیدرس بویا مسجود
از سلاخان موصول مطلق فیقر کرده موجب مسترت و ایشاج گردید
از انکار حضرت حق جل و علی که متکفل جمیع حاجات و حاجت روائی کافرا
برایات من و ابرام خویش عسرم و ایضا سید لی بنوده و زمانه احتیاج
مستقر من فرموده و بدایای مقرر بایا سید حاجات فقیر افزون و زاید است
و طرق حضرت سلف و علی السلام در قبول انچه زاید و اجابت باشد در
کتاب سوره طه و توبه و طلاق و غیره و مرقوم در مجموع و در مکتوب
بعد اکان صلی الله علیه و آله و سلم لعل من یفنی الناس و یدعی علی بعض لظویل

و در تفصیل آن احتیاجی ندارد بنما آتانی الله ینو ما انکم
بل انتم لخصیة کثیرة لقرض جوف بمنزلة ارسال تحفه و بویا آن
که فقیر و ابوات و قات مخصوصه بدعان حسن خاتم و نوز مرام بادداشت
غایت محبت و کمال شفقت باین است منجمله آن بنظر آید است
فقد مرسل بمضمون الموص حلقه حرف کرده شد و یکبار و کلاه قند
برخورد در فرزند نام ابوالخیر عبد الله سید محمد و باقی نقد و جنس کربل
خدمت است لقرض من الی من هو اوج من الفقیر و ان من یمنه فی
در ارسال مناب و باجورانه لان الاعمال بالیاسات کن چون
و ستادش از یقین و معرفت عالمی از تکلف و لغز نیست

و نقصار بر دعای دعاست و السلام خیر خاتم
مکرر انچه از سلاخان موصول در عدم ارسال کربلا
اهماری داشت فقیر از مصالح خود استر و ادش
مناسب انکانت از مرسول و مرسول مرد و زعی و کدورتی ندارد
بلکه از حق و خوشنود است خبر اکا الله خیر
ولا یجعل فی قلوبنا غلا للذین آمنوا مننا انک
سأوفیهم حسیبهم فرزند ابوالخیر عبد الله مسنون میرانه
و مرقوم بکتاب ششم محرم سنه ۱۲۴۲

۱۲۶ صفحه
۹۳ برگ

